

UCHWAŁA

Dnia 11 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

Protokolant starszy inspektor sądowy Anna Tarasiuk

przy udziale prokuratora Przemysława Cieślika z Instytutu Pamięci Narodowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu i pełnomocnika objętego wnioskiem sędziego, po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 11 marca 2026 r. wniosku prokuratora Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] w stanie spoczynku X. Y. za to, że:

I. w dniu 19 października 1982 roku w L., jako funkcjonariusz państwa komunistycznego - sędzia Sądu Wojewódzkiego w L. i zarazem przewodniczący składu orzekającego, rozpoznając sprawę oskarżonych J. P., M. N., Z. M., H. M. i M. B. o czyny z art. 138 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 234 § 1 i art. 236 k.k. w zw. z art. 10 § 2 k.k. z 1969 roku oraz z art. 46 ust. 1 dekretu z 12 grudnia 1981 roku o stanie wojennym (Dz. U. 29 poz. 154 z późn. zm. z 1981 roku) nie dopełnił swoich obowiązków polegających na obiektywnej ocenie dowodów i bezstronnym prowadzeniu rozprawy oraz przekroczył swoje uprawnienia prowadzenia rozprawy w ten sposób, że w sprawie o sygn. akt [...] w trakcie składania zeznań przez świadka K. S. podżegał ją do składania fałszywych zeznań w ten sposób, że zaprzeczał ich treści krzyżując na świadka, że mówi nieprawdę i groził jej zwolnieniem z pracy twierdząc, że on tego osobiście dopilnuje, a była ona wtedy kierowniczką sekretariatu Wydziału [...] Karnego Sądu Rejonowego w L., wywierając w ten sposób presję w celu uzyskania zmiany jej zeznań i zgromadzenia dowodów wyłącznie obciążających oskarżonego H. M. w prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu, którym to działaniem sędzia ten dopuścił się zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko

ludzkości, w postaci poważnej represji politycznej w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem karnym, w którym uznany on został za przeciwnika ówczesnego ustroju komunistycznego panującego w Polsce, tj. o czyn z art. 18 § 2 w zw. z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (dalej powoływana jako: ustawa o IPN);

II. w dniu 19 października 1982 roku w L., jako funkcjonariusz państwa komunistycznego - sędzia Sądu Wojewódzkiego w L. i zarazem przewodniczący składu orzekającego, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi członkami składu orzekającego będącymi sędziami powyższego Sądu, rozpoznając sprawę oskarżonych J. P., M. N., Z. M., H. M. i M. B. o czyny z art. 138 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 234 § 1 i art. 236 k.k. w zw. z art. 10 § 2 k.k. z 1969 roku oraz z art. 46 ust. 1 dekretu z 12 grudnia 1981 roku o stanie wojennym (Dz. U. 29 poz. 154 z późn. zm. z 1981 roku) nie dopełnił swoich obowiązków polegających na obiektywnej ocenie dowodów i właściwej ocenie stanu faktycznego w ten sposób, że w sprawie o sygn. akt [...], stosując tryb doraźny skazał H. M. za czyn z art. 275 § 1 w zw. z art. 234 § 1 k.k. w zw. z art. 10 § 2 k.k. z 1969 roku na karę trzech lat pozbawienia wolności, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego, a zwłaszcza z wyjaśnień oskarżonego nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zeznań przesłuchanych świadków potwierdzających przedstawiony przez niego stan faktyczny, wynika, że brak było podstaw do przyjęcia, iż swoim zachowaniem oskarżony H. M. wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu, prowadząc postępowanie dowodowe w sposób dowolny, niekorzystny dla oskarżonego i sprzeczny z dowodami zgromadzonymi w toku postępowania świadczącymi na korzyść oskarżonego, uznając za wiarygodne jedynie obciążające oskarżonego zeznania funkcjonariusza M.O. R. M., a pomijając walor dowodowy zeznań pozostałych świadków, którzy złożyli zeznania na korzyść oskarżonego H. M. oraz stosując wykładnię rozszerzającą zakres penalizowanych zachowań, polegającą na przyjęciu, iż oskarżony 31 sierpnia 1982 roku w L. brał udział w nielegalnym zbiegowisku publicznym, którego uczestnicy dopuścili się zamachu na funkcjonariuszy M.O. wykonujących obowiązki służbowe w ten sposób, że używali wobec nich słów obelżywych i rzucali kamieniami, a H. M. rzucał kamieniami w

milicjantów podczas rozpraszania tej demonstracji, którym to działaniem sędzia ten dopuścił się zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, w postaci poważnej represji politycznej polegającej na wymierzeniu powyższej kary jako odwetu wymierzonego w imieniu państwa komunistycznego wobec osoby uznanej przez ówczesną władzę za przeciwnika politycznego, na skutek czego bezprawnie pozbawił pokrzywdzonego wolności na okres powyżej dni siedmiu od 11 września 1982 do 2 maja 1983 roku, czym działał na szkodę interesu publicznego i prywatnego interesu pokrzywdzonego, t.j. o czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 189 § 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy o IPN.

uchwalił:

- I. odmówić zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] w stanie spoczynku X. Y. za czyny opisane we wniosku prokuratora Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu z dnia 28 stycznia 2025 r., sygn. [...];
- II. odroczyć sporządzenie uzasadnienia uchwały;
- III. kosztami postępowania immunitetowego obciążyć Skarb Państwa.

[M. T.]

[r.g.]